

Usko kuin sinapinsiemen

2542. κόκκος, *kokkos* (m.)

(hedelmän) »kivi», siemen, jyvä

1. ΚΟΚΚΟΣ . . . . . yks. nom.

2. ΚΟΚΚΟΥ . . . . . yks. akk.

3. ΚΟΚΚΩ . . . . . yks. dat.

Matt 13:31/3, 17:20/2, **Mark** 4:31/3(2), **Luuk** 13:19/3, 17:6/2, **Joh** 12:24/1, **1 Kor** 15:37/2.

4011. σίναπι, *sinapi* (n.)

sinappi (kasvi)

ΣΙΝΑΠΕΩΣ . . . . . yks. gen.

Matt 13:31, 17:20. †

Käytetty 5 kertaa Raamatussa.

Matteus 13:31 ja 32

31. Vielä toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on **sinapinsiemenen** (*dat.*) kaltainen (*homoios*), jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.

32. Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut, on se suurin vihanneskasveista ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."

Markus 4:30–32

30. Ja hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä vertausta siitä käytämme?"

31. Se on niin kuin (*hōs*) **sinapinsiemen** (*kokkos* N2542+*sinapi* N4011), joka, kun se kylvetään maahan, on pienin kaikista siemenistä maan päällä;

32. mutta kun se on kylvetty, niin se nousee ja tulee suurimmaksi kaikista vihanneskasveista ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon."

Luukas 13:18–19

18. Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sen vertaisin?"

19. Se on **sinapinsiemenen** (*kokkos* N2542 [*datiivissa*]+*sinapi* N4011) kaltainen (*homoios*), jonka (*akkusatiivissa*) mies otti ja kylvi puutarhaansa; ja se kasvoi, ja siitä tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille."

Luukas 17:4–10

4. Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi."

5. Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa".

6. Niin Herra sanoi: "**Jos teillä olisi uskoa** (*akk.*) **sinapinsiemenenkään** (*akk.*) **verran**, niin te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.

3827,3	ἡμῖν	3569.2	πίστιν.	6. Εἶπεν	δέ	ὁ	κύριος,	Εἰ
<i>Prosthes</i>	<i>hēmin</i>	<i>pistin</i>		<i>Eipen</i>	<i>de</i>	<i>ho</i>	<i>kyrios</i> ,	<i>Ei</i>
Lisää	meille	uskoa!		Ja sanoi		Herra:	Jos	
		3569.2	πίστιν,	ὡς	κόκκον	σινάπεως,	ἐλέγετε	
(εἶχετε [ἢ ἔχετε]	<i>ekhete</i>	<i>ekhete</i>	<i>pistin</i>	<i>hos</i>	<i>kakkon</i>	<i>sinapeos</i> ,	<i>elegete</i>	
omistaisitte	omistaisitte	uskon	kuin	siemen	sinapin,	sanoisitte		
	4187.	ταύτην,	Ἐκρίζωθητι,	καὶ	φυτεύθητι			
ἀν τῇ	<i>an</i>	<i>tē</i>	<i>sykaminō</i>	<i>tautē</i>	<i>Ekridzōthēti</i>	<i>kai</i>	<i>fyteuthēti</i>	
an	tē	silkkiäispuulle	tälle:	Juuriudu,	ja	juurru		
	2058.4	καὶ	ὑπήκουσεν	ἀν	ὑμῖν.	7. Τίς	δέ	
ἐν τῇ	<i>en</i>	<i>tē</i>	<i>thalassē</i>	<i>kai</i>	<i>hypēkūsen</i>	<i>an</i>	<i>hymīn</i>	
en	tē	mereen,	ja	tottelisi	teitä!	Ja	kuka	

eikhete—mon. 2. imperf.; *ekhete*—mon. 2. preesens ind.

Siis: "jos omistitte tai omistatte uskon kuin sinapin siemenen"

Voimme selventää: "jos omistitte tai omistatte uskon kuin omistatte sinapin siemenen"

Matteus 17:14–21

14. Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä muuan mies, polvistui hänen eteensä

15. ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin; usein hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen.

16. Ja minä toin hänet sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voineet häntä parantaa."

17. Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni."

18. Ja Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve.

19. Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen tykö erikseen ja sanoivat: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"

20. Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa (akk.) sinapinsiemenenkään (akk.) verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta".

21. [Mutta tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla.]

^{523,2}
 (εἶπεν^b λέγει | αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν^c ὀλιγοπιστίαν)
eipen legei autois Dia ten apistian oligopistian
 sanoi sanoo heille: Vuoksi epäuskon vähäuskoisuuden
^{250.} ^{3569,2}
 ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς
hymōn amen gar legō hymin ean ekhēte pistin hōs
 teidän. Totisesti sillä sanon teille, jos teillä olisi uskoa verran
^{2542,2} ^{4011.} ^{3218,3} ^{2849,4}
 κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τοῦτω, Ἐμετάβηθι
kokkon sinapeōs ereite tō orei tūtō Metabēthi
 siemenen sinapin, sanoisitte vuorelle tälle: Siirry

1994. ἔχω, *ekhō*

pidellä, pitää jnak, omistaa, omata, saada, jklla
 on; intr. olla; med. kuulua, part. *ekhomenos* lähellä oleva

ekhēte–mon. 2. preesens, konj.

pistin–yks. akk.; *ōs*–kuin; *kokkon*–yks. akk.; *sinapeōs*–yks. gen.

Siis: ”jos omistaisitte uskon kuin sinapin siemenen”

Voimme selventää: ”jos omistaisitte uskon kuin omistaisitte sinapin siemenen”

Markus 9:14–29

14. Ja kun he tulivat opetuslasten luo, näkivät he paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.

15. Ja kohta kun kaikki kansa hänet näki, hämmästyivät he ja riensivät hänen luoksensa ja tervehtivät häntä.

16. Ja hän kysyi heiltä: ”Mitä te väittelette heidän kanssaan?”

17. Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: ”Opettaja, minä toin sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki.

18. Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä, ja hänestä lähtee vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet.”

19. Hän vastasi heille sanoen: ”Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun tyköni.”

20. Niin he toivat hänet hänen tykönsä. Ja heti kun hän näki Jeesuksen, kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto.

21. Ja Jeesus kysyi hänen isältään: ”Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?” Niin hän sanoi: ”Pienestä pitäen.

22. Ja monesti se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä.”

23. Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo”.

24. Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi: ”Minä uskon; auta minun epäuskoani”.

25. Mutta kun Jeesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: ”Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene”.

26. Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: "Hän kuoli".
27. Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi.
28. Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä erikseen: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"
29. Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos (Tämä laji ei millään voi [yks. 3. persoona] poistua) muulla kuin (paitsi) rukouksella ja paastolla (ei ole tekstissä)".

HP:n pätkäilyä: Kun omistaa uskon kuin sinapinsiemenen, niin se usko on kuin sinapinsiemen. Voi omistaa uskon ja voi omistaa sinapinsiemenen. Molemmat ovat akkusatiivissa, siis ne ovat omistamisen kohteena. Ei ole puhe uskosta, joka sinapinsiemenellä on tms. Eli, jos omistaa uskon, joka on kuin sinapinsiemen, niin mikä ominaisuus sillä sinapinsiemenellä on, jolla tässä on merkitystä? No sehän on sitä, että se on alun perin hyvin pieni, mutta ajan oloon se vääjäämättömästi kasvaa hyvin suureksi? Koska Jeesus tarkoitti tuota, niin ohje on: ”Jatkakaa kasvuaanne uskossa peräänantamattomasti rukoillen samoin kuin sinapinsiemen kasvaa puuksi niin teidän uskonne kasvaa suureksi kuin sinappipuu. Silloin te voitte tehdä kaikkia voimallisia tekoja minun ohjauksessani. Usko siis kasvaa hyvin pienestä hyvin suureksi kuin sinapinsiemen ja toisaalta samoin kuin Jumalan valtakunta. Tätä kasvua ruokkiva elementti on rukous.”

Jeesus oli varmasti rukoillut jo pikkulapsuudestaan lähtien hyvin paljon oppiessaan kaiken aikaa yhä enemmän tulevasta tehtävästään. Hän jatkoi rukoustaan koko maanpäällisen toimintansa ajan. Siksi hänellä oli suuri usko. Seuratkaamme siis hänen esimerkkiään!

Efesolaiskirje 6:16–18

16. **Kaikessa ottakaa uskon kilpi**, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet,
17. ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.
18. **Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;**

Filemon 4–6

4. Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani,
5. sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan;
6. **ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on.**

2. Tessalonikalaiskirje 1:1–3

1. Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaiisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.
2. Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
3. Me olemme velvolliset aina **kiittämään Jumalaa teidän tähtenne**, veljet, niinkuin oikein onkin, **koska teidän uskonne runsaasti kasvaa** ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itsekussakin, kaikissa teissä,

2. Tessalonikalaiskirje 1:10b–12

...sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme.

11. **Sitä varten me aina rukoilemmekin teidän puolestanne**, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja **voimallisesti saattaisi täydelliseksi** kaiken teidän halunne hyvään ja **teidän uskonne teot**,

12. että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.